

ХАЙ ЖИВУТЬ 43-І РОКОВИНИ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 56-57 (330).

Понеділок, 7 листопада 1960 р.

Ціна 30 коп.

НАКАЗ

Міністра Оборони СРСР

7 листопада 1960 р.

№ 256

м. Москва

Товариші солдати і матроси, сержанти і старшини!

Товариші офіцери, генерали і адмірала!

Сьогодні народи Радянського Союзу, воїни армії і флоту святкують 43-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В 44-й рік свого існування наша Радянська Батьківщина вступає в повному розквіті життєвих сил і невичерпної творчої енергії. Героїчними зусиллями робітників, селян, інтелігенції створюється матеріально-технічна база комунізму. Успішно виконуються завдання другого року семирічки. Великих перемог досягнуто в промисловості, сільському господарстві, науці і культурі. З кожним днем щасливішим і заможнішим стає життя радянських людей.

Зосереджуючи свої сили на будівництві комуністичного суспільства, Радянський Союз самовіддано бореться за мир і безпеку народів, послідовно і наполегливо викриває паліїв нової війни.

Виступи Голови Ради Міністрів товариша М. С. Хрущова на XV сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, внесені від імені Радянського уряду пропозиції про загальне і повне роззброєння, про надання незалежності колоніальним країнам і народам, про відновлення законних прав Китайської Народної Республіки в ООН, про агресивні дії США, про зміну структури виконавчих органів ООН, що раз переконаливо показують, що Радянський Союз щиро прагне до миру і співробітництва між усіма державами.

Проте миролюбні зусилля СРСР та інших держав натрапляють на впертий опір американських імперіалістів та їх посібників, які не

хочуть ослаблення міжнародної напруженості і проводять політику гонки озброєнь, небезпечних воєнних авантур, грабежу колоніальних народів.

У міжнародній обстановці, що створилася, від радянських воїнів вимагається величезна пильність і готовність дати гідну відсіч агресорам. Щоб бути завжди в постійній бойовій готовності, треба з ще більшим старанням оволодівати зброєю і бойовою технікою, безстрашно підвищувати свою політичну свідомість, зміцнювати дисципліну і організованість.

Поздоровляю особовий склад Збройних Сил з 43-ми роковинами Великої Жовтневої соціалістичної революції. Бажаю всім солдатам, матросам, сержантам, старшинам, офіцерам, генералам і адміралам, робітникам та службовцям Радянської Армії і Військово-Морського Флоту нових успіхів в їх благородному служінні своїй соціалістичній Вітчизні.

На ознаменування всенародного свята наказую:

Сьогодні, 7 листопада, салютувати в столиці нашої Батьківщини — Москві, в столицях союзних республік і в містах-героях: Ленінграді, Сталінграді, Севастополі й Одесі — двадцятьма артилерійськими залпами.

Хай живуть 43-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції!

Хай живе великий радянський народ і його доблесні Збройні Сили!

Хай живе наш рідний Радянський уряд!

Слава створеній Ленінін Комуністичній партії Радянського Союзу — великій запальноючій і керівній силі нашого народу в боротьбі за перемогу комунізму!

Міністр Оборони СРСР
Маршал Радянського Союзу Р. МАЛИНОВСЬКИЙ.

Будівельникам, монтажникам і проектувальникам Кременчуцької ГЕС, Міністерству будівництва електростанцій, Кіровоградському обкомові КП України і облвиконкомові

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу і Рада Міністрів Союзу РСР з задоволенням відзначають, що будівельники і монтажники Кременчукгесбуду, спеціалізованих і проектних організацій Міністерства будівництва електростанцій добились великих трудових успіхів по достроковому введенню в дію на повну потужність Кременчуцької гідроелектростанції на річці Дніпрі.

Спорудження Кременчуцької гідроелектростанції потужністю 625 тис. кіловат, відкритого типу без спеціального будинку машинного залу, з найбільшим на Україні регулюючим водоймищем, введених у дію на два роки раніше наміченого строку, є великим вкладом у перетворення в життя заповітів великого Леніна по електрифікації нашої країни.

Будівельники і монтажники Кременчуцької ГЕС в

частю виконали свої соціалістичні зобов'язання і вперше в практиці гідроенергострої широко застосували напружено-армовані конструкції з збірною залізобетону та інші прогресивні технічні розв'язання, змонтували всі 12 гідроагрегатів цієї гідроелектростанції за короткий строк — 11 місяців.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР поздоровляють робітників, робітниць, інженерів, техніків і службовців, партійну, профспілкову і комсомольську організації Кременчукгесбуду, спеціалізованих і проектних організацій Міністерства будівництва електростанцій з досягнутими успіхами по будівництву Кременчуцької ГЕС і висловлюють тверду впевненість, що вони зуміють у короткі строки завершити будівництво цієї гідроелектростанції і успішно виконують інші завдання партії і уряду.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КПРС

Молодим робітникам, робітницям, інженерам, технікам, службовцям, всьому колективу Кременчуцької ГЕС

Центральний Комітет Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України палко вітає славний колектив гідробудівників ударної комсомольської будови з великою трудовою перемогою — достроковим пуском на повну потужність Кременчуцької гідроелектростанції.

Здобута перемога є вашим гідним подарунком 43-й річниці Великої Жовтня. Успішне спорудження нової гідроелектростанції — це результат самовідданої праці багатьох тисяч кадрових і молодих гідробудівників, які в найкоротший строк, за три роки, виконали почесне завдання Партії та Уряду.

ЦК комсомолу України висловлює впевненість, що

ваш бойовий колектив буде і надалі в перших лавах борців за успішне виконання державних завдань по розвитку енергетики і докладе всіх зусиль, щоб з честю справитись з новим почесним завданням Комуністичної партії — за три з половиною роки спорудити нову потужну гідроелектростанцію: Київську-комсомольську.

Хай живуть радянські гідробудівники!

Хай живе радянська молодь і її передовий загін — Ленінський комсомол!

Слава Комуністичній партії Радянського Союзу — натхненникові і організаторів всіх перемог радянського народу в боротьбі за комунізм!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ.

ТЕЛЕГРАМА

КРЕМЕНЧУКГЕСБУД, Комітет комсомолу, М. Величку.

Обласний комітет ЛКСМУ гаряче вітає прославлений колектив ударної комсомольської будови з великою трудовою перемогою — достроковим введенням в дію 12 агрегатів Кременчуцької ГЕС.

Бажаємо вам, дорогі друзі, нових виробничих успіхів на благо нашої любимої Батьківщини.

ОБКОМ КОМСОМОЛУ.

МІТИНГ ГІДРОБУДІВНИКІВ

Багатотисячний колектив Кременчукгесбуду 4 листопада зібрався на мітинг, щоб висловити сердечну подяку рідній Комуністичній партії і Радянському уряду за їх повсякденне піклування про розвиток енергетики України.

Мітинг відкривав секретар парткому Кременчукгесбуду В. В. Янєль. Слово надається начальникові будівництва Кременчуцької ГЕС Г. І. Строкову. Він говорить про самовіддану працю гідробудівників, які в рекордно короткий час, на два роки раніше встановленого строку, спорудили першу в країні потужну гідроелектростанцію без машинного залу.

Міністр будівництва електростанцій СРСР Г. Т. Новиков зачитав на мітингу привітання Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР, передав гідробудівникам особисте сердечне поздоровлення і побажання нових трудових успіхів від товариша М. С. Хрущова.

На мітингу виступив секретар ЦК КП України В. В. Щербинський.

Учасники мітингу з величезним піднесенням прийняли вітальні листи ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР.

Свинареві колоспу імені Леніна, Олександрійського району, Кіровоградської області товаришеві ЛУКАШЕВСЬКОМУ Л. В.

Сердечно вітаю Вас з великим трудовим успіхом. Ви ще така молода людина, тільки в минулому році закінчили середню школу, а вже виявили себе з найкращого боку. В перший рік роботи на фермі ви відгодували 1.020 свиней загальною вагою 850 центнерів, причому собівартість центнера свинини становила 295 карбованців.

Пріємно і радісно усвідомлювати, що на селі зростає чудове покоління молодих будівників комунізму. Ви правильно зробили, коли, закінчивши середню школу, пішли працювати свинарем. Чим більше буде у нас людей з освітою серед рільників, свинарів, доярок, скотарів, тим швидше країна доб'ється вищої продуктивності праці. Сучасне сільськогосподарське виробництво зв'язане з технікою, наукою. Людині з середньою освітою є де прикласти свої сили в колгоспах і радгоспах.

Ваш приклад показує сільській молоді яка закінчує середню школу, правильний шлях — працювати в колгоспах і радгоспах, створювати матеріальні блага нашому народові. Працю завжди можна сполучати з навчанням. Людині, яка пройде трудову школу, легше стати добрим спеціалістом сільського господарства.

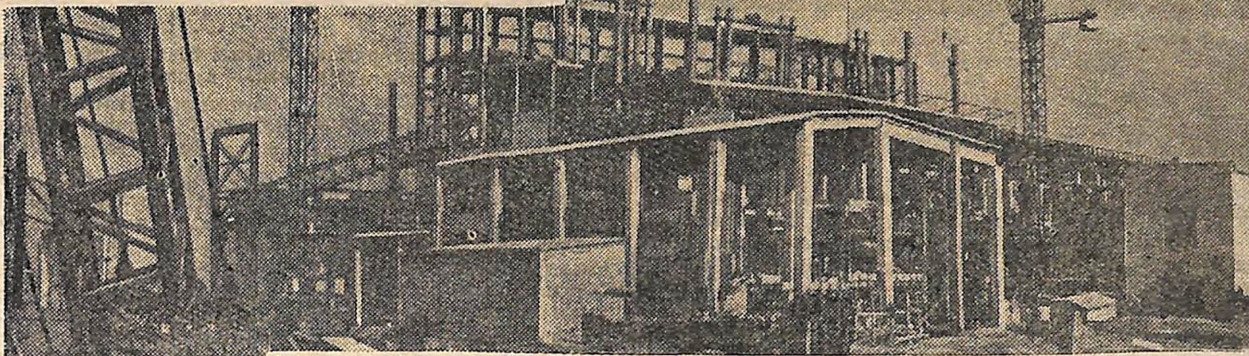
Бажаю Вам нових успіхів у праці.

М. ХРУЩОВ.

5 листопада 1960 року.

НА КРИВБАСІ—ТВОЇ ЗЕМЛЯКИ

З КАЗКОВОЮ швидкістю виріс промисловий гігант — Ново-Криворізький гірничозбагачувальний комбінат імені Ленінського комсомолу. Звели його невтомні руки тисяч молодих ентузіастів. А зараз молоді будівельники споруджують велетенську аглофабрику. Потужність її буде обчислюватись десятками мільйонів тонн концентрату на рік. Вона обслуговуватиме два величезні комбінати — Ново-Криворізький і Південно-Криворізький, даватиме сировину задутий напередодні свята Криворізькій комсомольській доменній печі.

Після введення в дію цієї фабрики буде забезпечено безперерйну роботу всіх доменних печей Дніпропетровщини. Про масштаби будівництва цієї будови свідчать такі цифри: в її споруди вкладено 45 тисяч кубометрів монолітного і збірного залізобетону, 10 тисяч тонн металокопструкцій. В стадії будівництва 25 корпусів і 30 галерей.

Чотири тисячі юнаків і дівчат, які з'їхались сюди з різних кінців країни, живуть сповненим трудовою героїки життям. Серед них близько двохсот наших земляків-кіровоградців. Сьогоднішнє свято — 43 роковини Великого Жовтня вони гідно зустрічають на кривбаській землі. Звітажною працею на ударній комсомольській новобудові вони мпожать рахунок славних подвигів комсомолу Кіровоградщини.

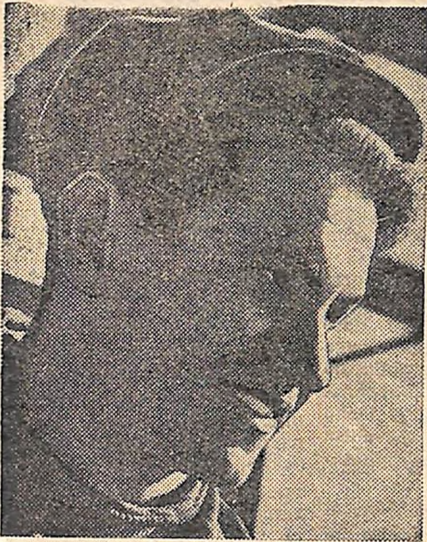
Наприкінці року, коли ви почуєте повідомлення про нову перемогу комсомолу — пуск Криворізької аглофабрики, знайте, що її здобували і ваші земляки, невтомні молоді трудівники, про працю яких розповідається сьогодні на цій сторінці.

В. БУРЛАКА,
інструктор Кіровоградського обкому ЛКСМУ.
На знімку: один з корпусів аглофабрики.

Перед арматурником Романом Дідиком в усій велич відкривається будова. Цю хорошу спеціальність хлопець з села Ганнівки, Петрівського району, здобув у школі ФЗН. Закінчивши навчання, прийшов на новобудову Кривбасу. Зараз він — член бригади комуністичної праці, на 180 — 200 процентів виконує зміни завдання. Мріє Роман стати газоселектрозварником. Вже й на курси записався.

На знімку: Роман ДІДИК.

Фото А. ЗАПАРИ.

Зростаєм

ЯКЩО ви навіть за все своє життя власно вклали жодної цеглини, то й тоді не зможе шатись байдужим, спостерігаючи, як зримо зривається будова. А про нас, будівельників, і казати не мов би часточкою твого життя стануть зведені

Руками молодих збудовано потужний комбінат. Зараз на черзі у нас нова ударна аглофабрика. Сюди я прибув уже з досвідом: кінчення школи в селі Любомирівці, Олександрівського району, а потім школи ФЗН, працював на багатьох комсомольських шахт Донбасу.

Не так давно, з травня, працюю я на Криворізькій новобудові. За цей час встиг зріднитися з нею. наших очах ростуть потужні корпуси, разом з ростом, мужніємо. У мене, наприклад, з Криворізькою пов'язана незабутня подія в житті — вступ у комсомол. Підвищив тут і свою кваліфікацію — тепер я в третього розряду. Нещодавно доручили мені бригадою мулярів.

Напередодні свята нашої бригаді вручено емблел. В комсомольському штабі сказали: «за те, що по півтори норми виконуєте, а за місяць до праці, за ентузіазм нагороджуємо». І дійсно, дружно, творчо працюють усі 14 команд бригади. Вона у нас комплексна. Це означає, що ми не лише кладкою, але й рихтовкою, бетоноукладанням, оздобленням стін. Недавно розпочали нову справу — боротьбу за економію цегли. Тепер вивуємо понад 50 процентів половника.

Корпус подрібнення вапняка і шовна підстанція піде струм для першого процесу, — це труди колективу, який бореться за звання комуніста.

Живемо дружно. Гуртом відвідуємо виставки діжні вечори, які так часто влаштовуються у клубі, у клубі. Звичайно, було б перебільше сказати, що ми постійно разом. Адже у кожній справі. Іван Христенко, Рая Милікова, Галина часто чергують у штабі. Вони — кращі друзі.

Надя Скіратовська, до речі, наша землячка, величківка, ходить у вечірню школу робітничої інтелігенції. Мені теж часто доводиться братись за підручники, щоб вступити до вечірнього будівельного технікуму.

Хорошими турботами, великим змістом життя тих, хто трудиться поруч зі мною. Я радий, що нас звела і здружила будова, що тут гартується юність, міцніють крила.

Володимир СІМОНОВИЧ

бригадир мулярів будівельної ділянки

ПОДРУГИ

В ОНИ завжди, ще з дитинства, були разом. Весела щбетуха Ліда, мрійлива Ольга і розсудлива серйозна Галина. Три подружки-однокурсниці разом

одержали в минулому році атестати про закінчення Кошарівської середньої школи, Хмельницького району. І перед кожною прослались шляхи широкі: вибирай! Та дівчатам потрібен був один спільний, щоб не розлучатись. і щоб кожна, йдучи ним, знайшла те, чого шукала в житті.

Їх ідеалу якраз відповідає ударна будова імені Ленінського комсомолу — Ново-Криворізький гірничозбагачувальний комбінат. Вона покорила їх своєю величчю і

На знімку: (зліва направо) Галя ОНОЙКО, Ліда ШЕРБАК, Катя ЦУРКАН, Оля ДЕРКАЧ.

Фото А. ЗАПАРИ.

«Працюю бетонницею. Розпочинаємо будувати Ново-Криворізький гірничозбагачувальний комбінат. Чули про такий?».

Та згодом утихомирились ісілавуки. У матері навіть очі зволожились — не шкодувала тепер, що не з інституту почала свій самостійний шлях у житті дочка. Ново-Криворізький гірничозбагачувальний був другою ударною будовою, яку разом з тисячами ровесників зводила Валентина Станіславук.

ШЛЯХ ДО МЕТИ

І ось стоїть вона серед бетонного і металевого громаддя. Маленька і непомітна з виду. Помахує полотною рукавичкою машиністові баштового крана такалажниця.

День сьогодні передсвятковий, але напружений, як і кожний день на будові. Зранку підійшов помічник бригадира Олександр Ломов:

— Валю, сьогодні в міському театрі урочисті збори. Від будівельників Південного-другого будеш і ти на них. З думками зберись. Мабуть, виступити доведеться...

Того вечора Валентину Станіславук в числі інших трудівників Криворізького басейну нагородили орденном «Знак пошани».

М. ХОЦЬКИЙ.

ДЕНЬ сьогодні такий, як і вчора: клопіткий, напружений. Валентина поки не знає, що для неї він стане особливим, незабутнім у житті. Як і раніше, тяжкий день — два тому, стоять довкола кам'яного велетня крани-лелеки.

Декогрі — задержавши високо вгору сталевого дзьоба, інші — час від часу вклоняючись до землі, щоб зачерпнути бетону.

Біля одного з них — Валентина. В нагрудній кишені записна книжка з олівцем, руки — в полотняних рукавичках. Вона мружить очі, супроводячи поглядом баддю, що пропливає в повітрі геть туди, де щит з яскравочервоними літерами: «Тут трудиться бригада комуністичної праці Петра Трапанця».

Ось-ось закінчиться зміна, а друзі злізуть хиткою дерев'яною драбинкою і довго ще поглядатимуть вгору, ніби шкодуючи залишати будову.

Валентині знайоме це почуття. Вперше пережила його, коли закінчували споруджувати Південний гірничозбагачувальний. Там почала вона трудове життя.

Б О ХІБА тепленьке гніздо було мрією? Ні, чесна праця для людей. Ослухалась матір, яка воліла пра собі її тримати після десятирічки. Згадується Валі, як бідкалась Марія Степанівна.

— Не твое це діло, не дівоце, дочко. Підростуть Славка і Толя — скатертину дорога їм. А ти б нам була в поміч. Іди, вчись. і додому, в село, повертайся.

Образилась стара, коли прийшов перший лист з Криворіжжя. Удвох з батьком, Антоном Тимофійовичем, хотіли бачити дочку вчителькою. До Харкова впряджали, в інститут іноземних мов. І раптом лист:

ЗАВЖДИ на передньому краї

ВЕСНА 1954 року. Спокійно котить свої води сивий Дніпро. Вийдеш, бувало, на берег ріки зі своїми друзями, стоїш зачарований і часом аж не віриш, що могутню ріку чекає нова доля, що люди приборкають її, змінять фарватер, впрядуть у турбіни потужної гідроелектростанції.

Комсомольська організація тоді лише народжувалась. В ній налічувалось 17 чоловік. Мені випала честь бути її першим секретарем. Та поступово росла, міцніла наша сім'я.

Створюються комсомольсько-молодіжні бригади. Я очолив перший такий колектив. Споруджували школу, баню, житлові будинки. Та весь час тягнуло на основні споруди, туди, де народжувався подвиг, де кувалась перемога над рікою. А коли навесні 1956 року у розлогій заплавіні Табуричанського мису загризли перші вибухи, що знаменували собою початок риття котловану під шлюз, остаточно вирішили: наше місце там, на передовій. Всією бригадою перейшли на будівництво шлюзу, заклали в стіну камери перший кубометр бетону і працювали тут до повного закінчення робіт.

Наближався час пуску шлюзу. Та раптом рушив пливун. Розмита осінніми дощами земля сунулась в камеру, загрожуючи затопити її. На очищення були кинуті бульдозери. Але могутня техніка виявилась безсилою — машини в'язли у мулі. На виручку прийшла робітнича кмітливість. Ми запропонували простий спосіб: забили шпунти, перегородивши шлях основному потоку мулу, а потім три доби метр за метром відвойовували у стихії рубіж за рубіжем.

В труді змужніли наші хлопці, здружилися, героїка буднів загартувала їх, зробила дужими, вольовими, кмітливими. Завдання дубль-якої складності не лякало нас. І завжди туди, де потрібні дужі руки, мужність і спритність, начальник управління судноплавних споруд М. В. Аристаров посилав нас. Не пам'ятаю випадку, щоб ми відмовились. Труднощі не лякали, вони лише наснагу давали нам. Так було і при спорудженні пірсу і пристані.

І завжди попереду в нашому колективі йшли бетонник І. Гаркуша, тесляр В. Марченко, арматурник М. Кувишинов, зварник А. Дерієнко та інші. Працювали добре, швидко. Півтори—дві норми — ось наш незмінний виробіток.

Всі роботи вели в комплексі. Кожний з 17 членів бригади оволодів двома—трьома спеціальностями. Є у нас свої муляри, штукатури, арматурники, бетонники, монтажники. Віктор Чорновол, наприклад, прийшов на будову без спеціальності. А зараз він майстер на всі руки — зварник, бетонник, тесляр-опалубник. Допомагає в праці й те, що робітники постійно підвищують свою загальну і технічну освіту. Тесляр Василь Марченко вчиться на третьому курсі Полтавського інженерно-будівельного інституту. Вчать ся хлопці і на дворічних курсах майстрів, у школах робітничої молоді. Ростуть люди!

По-новому руслу котить тепер свої води Дніпро. Стоголосою луною лунуть прощальні гудки пароплавів, які виходять на неозорі простори створеного нашими руками Кременчуцького моря. Незабаром і нам доведеться прощатися з будовою. Вирішили всією бригадою їхати на будівництво Київської ГЕС. Там впишемо нові сторінки у славний літопис ленінського комсомолу.

С. ОЛИЗЬКО,

бригадир комплексної бригади Кременчукгесбуду.

У ДРУЖНІЙ СІМ'І

ТУТ, у великій і дружній сім'ї я знайшла своє щастя, своє місце в житті. Працюю старшим черговим електриком підстанції. У чудовому колективі енергоуправління серцем відчула, наскільки потрібна моя робота.

За роки роботи на ГЕС значно розширився мій кругозір. Я з гордістю говорю: мене виростила будова. А скільки таких, як я? Сотні, тисячі. Наприклад, Микола Головченко прийшов на Кременчукгесбуд без спеціальності. Важко було починати життя інвалідові війни. Та не занепадав духом Микола. Робітники ото-

чили його теплом і увагою. Від техника-економіста він виріс до інженера і працює нині начальником планового відділу управління правого берега.

Шлях від простого робітника до майстра пройшли на будові Василь Сідун, Іван Махно, Михайло Богдан. Зараз всі вони підвищують свою освіту в інститутах. Добре працює і вчиться майже вся наша молодь. Та інакше й бути не може в чудовий час будівництва комуністичного завтра.

Т. ПОЛОЖА,
електрик енергоуправління.

Багато трудових подвигів звершила на будові комплексна комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці Григорія Отенка.

На знімку: Г. ОТЕНКО.

СЬОГОДНІ ми з гордістю доповідаємо: останній, дванадцятий агрегат дав промисловий струм! Прості, звичайні слова, а скільки за ними невтомних турбот, безсонних ночей і радісних перемог...

Море наступало. З усіх дільниць будови надходили тривожні вісті: на земляній дамбі під час шторму осіли плити, і частину щебеню поглинула вода; зривається укладення арматури під бетонування відкосів Табуричанського мису і дамби-хвилелома...

Першими загнуждати розбурхане море, зробити все, щоб будівельні матеріали своєчасно були доставлені на будову, взялися комсомольці з комсомольським штабом на чолі. Організований в перші дні будівництва ГЕС, він став надійним помічником комсомольського і партійного комітетів: вів рішучу боротьбу з безгосподарністю, простоями в роботі, порушеннями трудової дисципліни, організував дійове соціалістичне змагання, керував роботою комсомольських контрольних постів, встановлював зв'язки з комсомольськими організаціями заводів-поставщиків.

Газета «Говорить комсомольський штаб», листівки «Тривога» викривали недоліки, причини зриву робіт на різних ділянках будови.

Комсомольський штаб багато зробив, щоб прискорити цілий ряд термінових робіт. Пригадується, навесні цього року затримувалась поставка арматури з Криворізького металургійного заводу. Штаб командировав мене туди. З собою я взяв

близько 50 яскравих листівок, в яких говорилось: «Вантажам ударної комсомольської будови Кременчуцької ГЕС — зелену вулицю!» Арматура була направлена наступного дня, а на вагонах з вантажем красувались наші листівки.

Штаб спочатку складався з представників усіх управлінь будови. Та практика показала, що його потрібно

ТРУДНОЩАМ НАПЕРЕКИР

зробити більш дійовим, авторитетним і оперативним.

До його складу ввійшло 11 чоловік: член парткому будови, інженер дирекції ГЕС, заступник начальника будови, головний диспетчер управління, член райкому партії, комсомольські активісти, працівники відділу матеріально-технічного постачання.

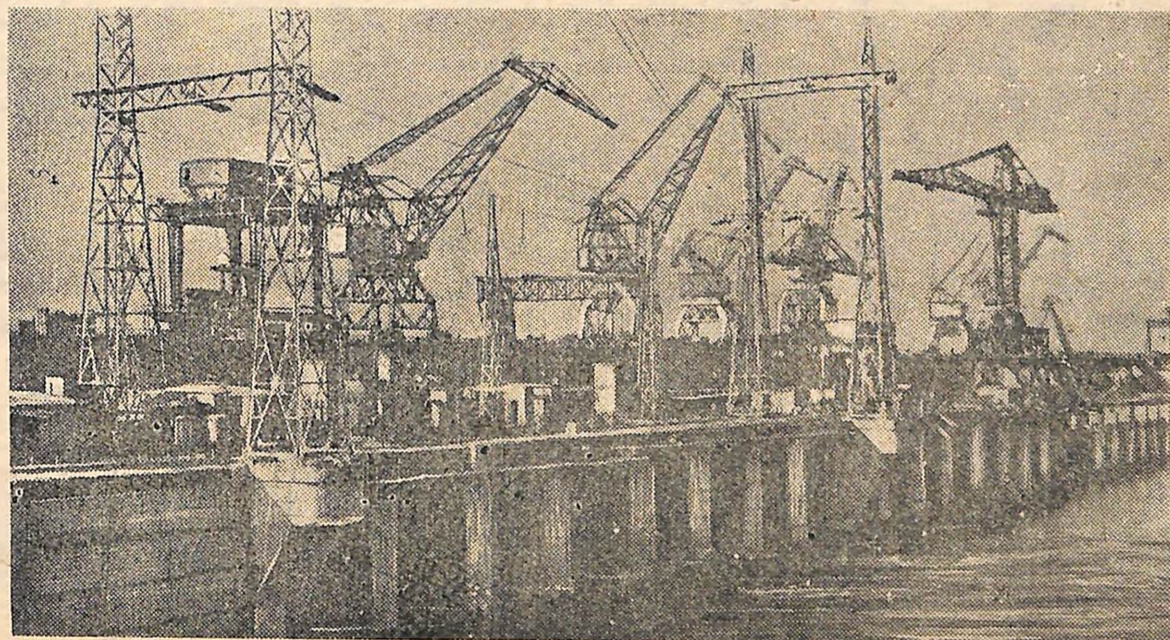
Місцевий завод залізобетонних виробів систематично не виконував план, випускав неякісну продукцію. Рейдова бригада побувала там. Виявилось, що на заводі застосовують стару технологію виробництва, механізми не відповідають умовам роботи, робітники працюють по застарілим розцінкам, а керівництво безвідповідально ставиться до своїх обов'язків. На чергове засідання штабу запросили відповідальних працівників заводу, і улучення незабаром були ліквідовані.

Комсомольським штабом багато зроблено по активізації соціалістичного змагання між бригадами, дільницями і окремими робітниками за звання колективу і ударника комуністичної праці. Молодіжним колективам регулярно вручались перехідні червої вимпели, а кращим комсомольським організаціям — перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ. Приємно усвідомлювати, що комсомольський штаб допоміг

вийти в передові бригади Ганни Вовк, Анатолія Колодєєва, Григорія Отенка.

І в тому, що Кременчуцька ГЕС на два роки раніше строку стала до ладу діючих, — незаперечна заслуга і комсомольського штабу.

В. ЛЕБЬОДКІН,
начальник комсомольського штабу Кременчукгесбуду.

Ось він, потужний гідровелетень — Кременчуцька ГЕС — невечернє джерело світла, енергії і тепла. В різні кінці країни шлють тепер свою живлющу енергію всі 12 агрегатів станції. У спорудження її великий вклад вніс і десятитисячний загін юнаків та дівчат. Пущена у промислову експлуатацію на два роки раніше урядового строку Кременчуцька ГЕС виробить для народного господарства понад план два мільярди кіловат-годин електроенергії.

Кременчуцька ГЕС є живою історією славного семіріччя, яскравою ілюстрацією тріумфу ленінських ідей електрифікації.

Фото В. УСКОВА.

РЕД тобою, читачу, кращі люди ударної комсомольської на Дніпрі (и вниз): бригадир бригади комуністичної праці Ганна Вовк, гідроелектро-монтажник Володимир Кулик, маляр Алєксисніба, монтажник-верхолаз Ва-Норєць.

вони звершили безприкладний тру-й подвиг. Це їх шойно привітали ральний Комітет рідної партії і Ра-іністрів з славною перемогою. Іа-вірить наш героїчний народ-бун-к, таким вірять партія і уряд і ви-плнюють впевненість, що вони разом іми загартованими в труді друзями оть у короткі строки завершити бу-цтво Кременчуцької гідроелектро-ції і успішно виконають нові зав-я семіріччя.

